

ENERJİNE SAHİP ÇIK, GELECEĞİNİ KARARTMA

Bir yandan soğuk kış günleri yaklaşırken, bir yandan da enerjide sıkıntılı günler yaklaşmakta. Doğalgazda oynan oyunlar, dağıtımda özelleştirmeler, gaz dağıtım şirketine ödenmeyen ama yandaş müteahhitlere ödenen paralar, nükleer santrallere hazırlıklar, güya vatandaşa yansımayacak olan zamlar...

Önce, EÜAŞ tarafından dağıtım Şirketlerine verilen elektrik ücretine %23,7 zam yapıldı. Ardından, BOTAŞ 1 Kasım 2006 tarihinden itibaren doğalgaza konutlarda %5,8, sanayide ise % 5,4 yaptı. Son zamlarla beraber BOTAŞ'ın sene boyunca doğalgaza yaptığı zam % 50'ye yaklaştı. BOTAŞ girdiği mali sıkıntının faturasını halka ödetmeye çalışırken diğer yandan da bu durumu fırsat bilenler; "enerji yetmiyor", "ihtiyacı karşılayamıyoruz", "nükleer santral istiyoruz" çığırkanlığına başladılar. Öyle ki doğalgaz ve beraberindeki elektrik zammı tartışmaları ile nükleer enerji yasasının aynı gün TBMM'de görüşülmesi bir tesadüf olarak karşılanamaz.

1 Temmuzda karartma gecelerini yaşatanlar, hava gibi su gibi en tabii hakkımız olan enerji hakkımızı gasp etmekle kalmadılar, şimdi de nükleer yasasıyla da yaşama hakkımızı gasp etmeye hazırlanıyorlar. Tam bu sırada bütün bunlar yetmezmiş, gibi dağıtım bölgelerinin özelleştirilmesi ki biz buna talan diyoruz için hazırlıklar hızlandırılmakta.

Sade pirinç zerde olmaz, bal da gerek kazana; Baba malı tez tükenir, evlat gerek kazana

80'li yılların başında kamuoyuna pompalanan "özelleştirme" yalanı, giderek talana dönüşmüştür. Ayrımsız her hükümet, kamunun yıllar içinde oluşturduğu değerleri sermaye gruplarına peşkeş çekmek için adeta bir öncekine taş çıkartırcasına,

IMF ve Dünya Bankasına yaranma yarışına girmiştir. Arsa parasına elden çıkardıkları kuruluşlarla güya kamunun birikmiş borçlarını ödeyeceklerdi. Ama son 20 yılın hesabını yapan herkes görecektir ki, toplam hazine borcu 30 milyar dolar civarından, özelleştirme söylemlerine ve özelleştirmelere paralel olarak 250 milyar dolar civarına gelmiştir.

Kedi buysa et nerde? Et buysa kedi nerde?

Bu borç kamu kuruluşlarının borcuysa bu kuruluşlar nerde? Kamu Kuruluşlarını özelleştirerek borç ödendiye bu borç kimin ya da neyin borcu? Özelleştirilen kuruluşlardan elde edilen gelirlere rağmen borçlarımız nasıl artmıştır bunu birinin açıklaması gerekmektedir. 60 yılda 30 milyar dolar borçlanan ülkemizin, 20 yılda 220 milyar dolar daha borçlanmasının sorumlusu, 12 Eylül darbecileri ve onların ülkeyi teslim ettikleri liberal hükümet olsa gerek.

Bir Kamu görevlisi olan EPDK Başkanı, BOTAŞ'ın özelleştirilmesi gerektiğini söyleme cüretinde bulunabilmektedir. Kamudan maaş alan her kamu görevlisinin asli görevi kamuya hizmet etmektir; IMF ve Dünya Bankası gibi uluslar arası kuruluşların direktiflerine uymak değil! Bu durumdaki bütün yetkililerin, başbakanların ve bakanların bugüne kadar aldıkları maaşları hazineye geri ödemeleri durumunda kamunun borçları zaten ortadan kalkacaktır. Bu durumdaki -hükümet üyeleri dâhil- her kamu görevlisi, kamuoyu vicdanında görevini kötüye kullanmış ve haksız kazanç elde etmiş olduğu yönünde bir kanaat oluşturmaktan kaçınmalıdır.

Ayvaz kasap, hepsi bir hesap!

Şimdi de, ağızlarının suyu akarak 3 bölgedeki elektrik dağıtımını özelleştirmek istemektedirler ve bunun için 82 tane şirket yeterlilik almış durumdadır. İstanbul Anadolu Yakası, Sakarya ve Ankara gibi 3 büyük elektrik dağıtım bölgesine göz dikilmiştir. Hemen hemen hiçbir yatırım yapmayacakları dağıtım işi için, ilgili-ilgisiz çevreler (sigorta ve finans grupları, bankalar vb) yeterlilik alabilmektedirler. İstanbul Anadolu Yakasındaki özelleştirme girişiminden mahkeme kararları ile kurtulan vatandaşlarımız bu sefer kimleri zengin etmek üzere kurban edileceklerdir? Aynı şekilde, Sakarya ve Ankara halkı da neden ısrarla bu yanlış yöntemin kurbanları yapılmak istenmektedir.

Darı unundan baklava, incir ağacından oklava olmaz!

Finans ve banka kuruluşlarından elektrik dağıtım şirketi değil, olsa olsa yeni hortum hikâyeleri, yeni beyaz enerji dosyaları, 1 Temmuzda olduğu gibi yeni karartma geceleri, Kepez ve Çukurova benzeri vurgunculuk çıkar. Elektrik dağıtım işini yağmalanacak ganimet gibi görenlerin bilmesi gerekir ki, elektrik, gaz, yakıt ve benzeri tüm enerji kaynakları, insanı ve kamusal bir haktır. Kamu görevini yapmak üzere ortaya çıkanların da görevlerini en iyi şekilde yaparak kamuya hizmeti asıl görev olarak kabul etmeleri gerekmektedir. Sıklıkla duyduğumuz sermaye kuruluşlarının lehine fakat kamunun aleyhine açıklamaların, halkımız tarafından kabul edilemeyeceği bilinmelidir.

Yol sormakla bulunur

Yıllardır yapılan enerji planlamaları ne yazık ki, elektrik üretim ve

dağıtımındaki sorunları azaltmamış bilakis arttırmıştır. Bu duruma getiren anlayışların çözüm getirmesini beklemek ise beyhudedir. Bütün dünyanın imrenerek baktığı temiz ve tükenmez enerji kaynaklarımız neredeyse hiç kullanılmamaktadır. Norveç gibi güneşi olmayan bir ülke, bizden daha fazla güneşten yararlanmaktadır. Biyo-yakıtlar ve jeotermal kaynaklar konusunda yapılan çalışmalar potansiyelimize göre oldukça azdır. Çevresel tahribata yol açan etkilere karşı önlem alınmamakta, nükleer gibi bütün dünyanın vazgeçtiği bir yöntem umut bağlanmakta, bu doğrultuda çok tehlikeli adımlar atılmaktadır. Enerjinin etkin ve verimli kullanılmasına yönelik programlar geliştirilmemekte, daha da kötüsü elde olan enerjinin hatlarda kaybı ya da kaçak kullanımına karşı etkili

önlemler alınmamaktadır. Elektrik Mühendisi arkadaşımız Hasan Balıkcı, kaçak elektrik kullananlar tarafından katledilmişken, çalıştığı kurum onun anısına ve mücadelesine sahip çıkamamaktadır.

Yapılacak iş o kadar da zor, yenilenebilir kaynaklarla enerji üretimi hayal değildir. Bir belediyenin temiz enerji kaynağı kullanma düşüncesiyle rüzgâr tribünü kurduğu bu ülkede, bakanlık rüzgârın esmesine bile tahammül edememektedir. AKP hükümeti göreve geldiği günden itibaren enerji sorunları üzerinde hep aynı politikayı izlemektedir. Önce kriz yaratıp sonra da krizi kendi politikaları, ulusal ve uluslararası sermaye kuruluşlarının istekleri doğrultusunda çözmektedir

Enerjine Sahip Çık, Geleceğini Karartma!

Biz, ülkemizde sorumluluk sahibi bütün yapılanmalar ve vatandaşlar gibi, geleceğimizi karartmamaya, enerjimize sahip çıkmaya kararlıyız. Enerji sektörü piyasanın kar güdüsüne terk edilemez. Tüm dünyanın vazgeçtiği, çöpe attığı nükleer enerji santralleri kader ya da zorunluluk değil, sadece politik bir tercihtir! Mevcut enerji sorunlarının uygulanabilir tek çözümü temiz ve tükenmez enerji kaynaklarının kullanımımızdır. Biz radyasyonsuz bir çevre, radyasyonsuz çocuklar ve radyasyonsuz bir hükümet istiyoruz.

05.11.2006

EMO Ankara Şubesi

ESM 1 No'lu Şube

ESM 2 No'lu Şube

Petrol-İş Ankara Şubesi

25. YILINDA YÖK

Ceyrek asır önce 12 Eylül faşizmi tarafından kurulan ve üniversitelerdeki düşünme, ifade etme gibi temel insanî hakları, kolluk güçleri yardımıyla engelleyen Yükseköğretim Kurulu (YÖK) bugün hâlâ üniversiteli gençliği ve eğitim emekçilerini abluka altında tutmaya çalışmaktadır.

"Bütün üniversiteleri aynı seviyeye getireceğiz" diyerek, eğitim sistemini en kötü seviyede eşitleyen YÖK, akademik personelin sakalından, kıyafetine, öğrencilerin düşüncelerine kadar her konuda tek tip insan yaratmak çabasında olmuştur. Altyapısı olmaksızın açılan üniversiteler ile bilim insanı, nitelikli mezun değil; sistemin bekçileri ve geleceğe dair umudu olmayan işsizler yetiştirilmek istenmiştir.

Üzüm üzümüne baka baka kararır!

YÖK, kendisini ortaya çıkaran 12 Eylül düşüncesine paralel

bir biçimde; baskıcı, şoven, gerici, anti-demokrat bir niteliğe sahiptir. Bağımsız her düşüncenin, çabanın, hareketin ve oluşumun karşısında olmuştur. Her türlü "özgürlükçü" ve "demokrat" ortamı istemeyen, 1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası ile ilerici, aydın öğretim görevlilerini tasfiye eden, dinci-milliyetçi bir ideolojinin ürünü olan YÖK tüm çalışmaları denetleme, sansürleme ve engelleme yetkisine sahiptir.

"Harç" adı altında toplanan haraçlarla, üniversiteler birer ticarethaneye dönüşmüş, bu sayede de emekçi yığınların çocukları cehalete terk edilmek istenmiştir. Eğitimin kamusalılığı göz ardı edilmiş, harçlar olağanlaştırılmış, eğitimde özerklik ve bilimsellik ortadan kaldırılmış, ezberci ve sorgulamayan bir nesil yetiştirme çabası tercih edilmiştir. Tahribat bunlarla sınırlı kalmamış, eğitimciler ve öğrencilere ajanlık teklifleri ile toplumsal barış ve karşılıklı güven duyguları zedelenmiştir.

Günümüzde; üniversitelerde bölüm açılması siyasi konjonktüre endekslenmiş, siyasilerin seçim malzemesi olarak sıklıkla kullanılan bir tarza dönüşmüş, edinilen akademik unvanların haklarına ve yetkilerine siyasi kaygular temelinde müdahalelerde bulunulmuştur. Akademik unvanlara yönelik olarak, yerel yönetimlerden ve hükümetlerden saldırılar gelmesine karşın YÖK, bu saldırılara seyirci kalmış ve hatta zaman zaman ortak olmuştur.

YÖK/YEK gibi kurumların özgürleşmenin, demokrasinin, halk için bilimin önünde engel teşkil ettiğinde hareketle, abluhanın dağıtılarak parasız, demokratik, anadilde, bilimsel, laik eğitim veren üniversiteler oluşması talebimizi, YÖK'ün 25. yılında bir kez daha belirtiyoruz..

06.11.2006

EMO Ankara Şubesi